

พระราชกฤษฎีกา

ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕๑)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าเช่าเรือเดินทะเล
ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศในบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓
แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๒๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕๑) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ลดอัตราภาษีเงินได้ที่นำมาคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา ๗๐ แห่งประมวล
รัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ ๑ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่เป็นค่าเช่าเรือเดินทะเลในการ
ขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งการเช่าเรื่อนั้นได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการ

พาณิชย์ ทังนี้ เฉพาะค่าเช่าที่มีการจ่ายระหว่างวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ แต่เดิมมาพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตรารัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ ได้ลดอัตราภาษีเงินได้ที่นำมาคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา ๙๐ แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตราร้อยละ ๑ สำหรับเงินได้ทั้งประเภทที่เป็นค่าเช่าเรือเดินทะเลในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ซึ่งการเช่าเรื่อนั้นได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์ เฉพาะค่าเช่าที่มีการจ่ายระหว่างวันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งมีผลให้การพาณิชย์ของไทยสามารถขยายตัวได้โดยเหมาะสม ดังนั้น เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีของผู้ประกอบการเดินเรือไทยให้สามารถขยายกองเรือได้ในอนาคตต่อไปดังที่เคยปฏิบัติมา สมควรให้มีการลดอัตราภาษีเงินได้เฉพาะค่าเช่าที่มีการจ่ายระหว่างวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้